

Finansministeren (Palle Simonsen):

Det forlig, der på det offentlige arbejdsmarked blev indgået den 26. januar 1987, vedrørte de personalegrupper, der er omfattet af TFU (tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken), CO-Stat (hovedparten af overenskomstansatte i staten) og KTO (tjenestemænd og hovedparten af overenskomstansatte i primær- og amtskommuner).

For alle de nævnte organisationsområder blev der ved forliget opnået enighed om de generelle rammer for aftale- og overenskomstfornyelserne. Disse rammer omfatter generelle lønforhøjelser (herunder principper for fordeling på procentvise lønforhøjelser og faste kronebeløb), afsættelse af puljer til fleksible lønsystemer, specielle krav og omklassificeringer, stedtillæg, ATP-forhøjelse, arbejdstidsnedsættelse, udmøntning af efterløb og indholdet af en fremtidig reguleringsordning.

På det område, der er omfattet af CO-Stat og KTO, har det hele tiden været forudsat, at der efter opnået enighed om de generelle rammer skulle ske en efterfølgende udfyldning af puljer til specielle krav og omklassificeringer ved forhandling direkte mellem de respektive overenskomtparter.

På TFU-området har samtlige spørgsmål været inddraget i de førte forhandlinger med Finansministeriet. På tidspunktet for forligets indgåelse den 26. januar 1987 forelå der i al væsentlighed enighed om specielle krav og omklassificeringer.

I ugen efter forliget er det samlede forhandlingsresultat endeligt formuleret og nedfældet. De færdigformulerede forhandlingsresultater (for TFUs vedkommende 52 sider og for CO-Stats vedkommende 28 sider) er af Finansministeriet tilsendt organisationerne til underskrift den 3. februar 1987.

Jeg henleder opmærksomheden på, at forliget naturligvis er indgået under forbehold af godkendelse i parternes kompetente forsamlinger. Skulle der i ugen efter den 26. januar 1987 være opstået uenighed om indholdet af forliget, ville situationen ikke adskille sig fra den, der ville foreligge, såfremt forliget måtte blive forkastet ved den endelige godkendelsesprocedure.

Jeg kan tilføje, at det også ved tidligere aftale- og overenskomstløsninger har været almindeligt, at rammer f.eks. til omklassifice-

ringer henstod til senere udfyldelse. Dette har aldrig givet problemer.

Spm. nr. S 642

Til *socialministeren* (10/2 87) af:

Agerschou (SF):

»Er det korrekt forstået, at en enlig forsøger efter den hidtidige fortolkning af reglerne kun har modtaget forhøjet børnetilskud, hvis der er ansøgt herom, og at der – hvis en enlig forsøger af den ene eller den anden grund ikke har ansøgt om forhøjet børnetilskud – uden videre foranstaltninger automatisk bliver udbetalt almindeligt børnetilskud, naturligvis under forudsætning af, at indkomstbetingelserne er opfyldt?«

Syar (16/2.87):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Det kan bekræftes, at det ifølge børnetilskudslovens § 33 påhviler det sociale udvalg at drage omsorg for udbetaling af almindeligt børnetilskud, mens forhøjet børnetilskud udbetales efter ansøgning herom.

Børnetilskud – såvel almindeligt som forhøjet – udbetales ifølge lovens § 15 første gang for det kvartal, der følger efter det kvartal, i hvilket retten til tilskuddet er erhvervet, og sidste gang for det kvartal, i hvilket retten til tilskuddet ophører. (En tilsvarende bestemmelse findes i den nye børnetilskudslovs § 10 for så vidt angår ordinært børnetilskud).

Da forhøjet børnetilskud indtil udgangen af 1986, som anført i svaret på spørgsmål nr. S 588, har oversteget det almindelige børnetilskud, har enlige forsørgere uden at handle i strid med deres oplysningspligt efter § 34 kunnet undlade at søge det forhøjede børnetilskud, som for deres vedkommende i medfør af § 2, stk. 2, skulle træde i stedet for almindeligt børnetilskud.

Samtidig har det sociale udvalg på grund af den manglende ansøgning ikke haft foranledning til at udbetale andet end almindeligt børnetilskud.

Spm. nr. S 643

Til *miljøministeren* (10/2 87) af:

Tinning (VS):